

אור הפרשה

י"ח טבת תשפ"א • גליון 139 • פרשת ויחי

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:49	17:26	16:25	
17:54	17:30	16:24	ירושלים
17:46	17:23	16:23	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

לבטל את הרצונות שלי

מיהו עבד ה' אמיתי - מי שמבטל את הרצונות שלו מפני הרצונות של ה'

כיבוד הורים

אחת המתנות החביבות בהן זכה עם ישראל, אחד הערכים המובילים על פיהם אנו חיים, הוא המצוה הנפלאה של כיבוד הורים. זו מצוה מיוחדת שיש בה מימד מרגש, היא מתקבלת על הדעת ומסתברת בהגיון בריא, ויש בה גם הכרת הטוב בדרך נעימה ואיכותית.

למעשה, ההגיון הפשוט מחייב את האדם לכבד את הוריו. הן הם אלו שהביאוהו לעולם, הם שגידלו אותו במסירות ובחיבה, הם שהתאמצו למענו בכל נימי נפשם. מגיל אפס, כחסר ישע מתחיל, משליך הפעוט את יתבו על הוריו האוהבים, ואלו עושים הכל למענו: מגדלים, מחנכים, דואגים, צועדים עמו לרופא, מתעוררים עבורו באישון ליל, מטפחים אותו, מסייעים לו בעיתות משבר ושמחים עמו בשעות אושר. אך טבעי, שמתוקף מסירות כה גדולה, ישאפו כל בן ובת לכבד את הוריהם.

מדהים לראות, עד כמה כיבוד ההורים הופך ממצוה טכנית לחיבור אישי רגשי. אנו רואים אנשים שמעבר לעזרה הפיזית להוריהם, מתחברים הם אליהם בקשר אישי קרוב, דואגים להם, איכפתיים כלפיהם, מעריכים אותם באמת. משהו בתוכי הלב מתעורר לקשר נפשי קרוב וחם, אהבה פנימית בוערת, הרבה מעבר לעשייה היומיומית למען ההורים.

עיקר מצוות כיבוד הורים, הוא בעומק הלב פנימה, בהפנמת החיבור עימם, בהטמעת ההערכה כלפיהם, בהשקעת חשיבה בכמה עשו עבורנו ההורים, ועד כמה אנו מחוייבים בכבודם. מצוות כיבוד הורים כוללת מצוה רגשית – מחשבתית: להעמיק חשיבה חיובית על ההורים בעומק הלב, להעריכם, לפתח רגשי אהבה כלפיהם. וגם אם איננו מבינים ומתחברים לחשיבה ולרעיונות שלהם, עלינו להתעלות מעל התחושות הללו, ולהעצים רגשות הערכה וחשיבה חיובית עליהם ועל רצונותיהם.

נחמן לתת לה כחל (עטינים של פרה) שהם בשר שיש בו טעם חלב. ושואלים, מה כוונת ילאת? מדוע היה חשוב לה לטעום טעם בשר בחלב?! עוד קשה לשם מה צריך הקב"ה לברוא היתר בטעם של איסור? ומסבירים בספרים הקדושים: כשאין אדם יודע טעמו של חזיר אינו יכול לומר "אפשי והתורה אסרה", שמא אינו אוהב בשר חזיר, לכן התירה תורה שיבוטא. אשתו של רב נחמן, היתה בדרגה גבוהה, היא רצתה לקיים את המצוות בגלל רצון ה', כעבד לפני המלך, לכן רצתה לדעת מה טעמו של בשר בחלב, ולומר אפשי ואפשי ואיני אוכלת בגלל רצון ה'! אני רוצה לאכול בשר חזיר, זה טעים, אבל אני עבד! יש עלי בעל הבית! שויתי ד' לנגדי תמיד, נגד כל הרצונות שלי! כמו שכתוב בשר השירים אני לדודי ודודי לי! **אני לקב"ה - אני נוטן את כל הרצונות שלי לקב"ה!**

"אני" זה עבודה זרה. הקב"ה מצוה את האדם איזה דבר, אל תדבר לשון הרע, אל תכנס לניסיונות, אל תאחר לתפילה כו', ואדם עושה את החשבון שלו מה שהוא רוצה, והוא עובר על רצון ה'. זה עבודה זרה בשיטתו, עובד את עצמו יום אחד ואת רבו יום אחד. הקב"ה אוסר אבל אני קובע. זה אסור, אבל אני רוצה. ז"א אני קודם אליו, הוא מקדים את עצמו לקונו, הרי זה ע"ז, הוא ית' אומר לך לא ואתה אומר כן.

כמו שאמרו חז"ל (שבת קה, ב), לא יהיה בך אל זר, איזהו אל זר שהוא בלבו של אדם, היו אומר זה יצה"ר. יר"ש, זה שאדם מתבטל לקב"ה, רוצה לאכול חזיר, זה טעים, אבל מתבטל לקב"ה, אני לדודי, יש לי רצונות ואני מתבטל לבורא עולם, כאילו אני לא קיים. שויתי ה' לנגדי תמיד כמי שאין לי רצונות.

זהו שאמרו חז"ל 'האבות הן הן המרכבה' - מה זה מרכבה? אתה נוסע ברכב אתה שולט בו אם יסע ימינה או שמאלה, הרכב לא קובע היכן הוא נוסע הכל בידך. **האבות הק' אין להם רצונות**, כל הויתם היה לעשות רצון ה' כמרכבה הזו שהרכוב בה לכל אשר יחפוץ יטנו. כמו שלרכב אין שום רצונות הוא בטל לנהג, כך צדיקים קדושי עליון בטלים לבורא עולם, אין להם שום רצונות עצמיים.

רק בודדים קיבלו את התואר "עבד", האבות הקדושים, משה ע"ה, דוד ע"ה, מה זה עבד? עבד אין לו אלא מצות רבו ותו לא, אין מצב שהוא אומר לא רוצה, הוא לא מעיז לומר קשה לי, אני לא יכול, אני לא רוצה. עבד מתבטל לאדונו. כך אדם ירא שמים, כל כולו בטל לקב"ה, כמו שאין לו רצון עצמי כלל, מוותר על רצונותיו הוא מפני רצונו של הבורא עולם יתברך ויתעלה. מה אתה אומר אני עושה. זה יר"ש אמיתי.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אדם נברא בצלם אלוקים, כל תנועה שלו, הן לטוב והן ח"ו לרע, עושה רושם גדול בעולמות העליונים. וכמו שאמר האריז"ל, שאם אדם היה יודע כמה הוא מקלקל בעולמות, רק בקריצה לעבירה, לא היה זז מפחד כל החיים שלו! זה בקריצה לעבירה, לא כ"ש ח"ו עבירה עצמה. ובאמת כשקוראים בספרי הקבלה, ולומדים את סדר העולמות ואת כוח האדם בהם, מקבלים מזה הרבה יראת שמים, אדם לומד מזה על הכוח העצום הטמון בנשמתו, שהיא גדולה ונישאה עד מאד, הרבה יותר מן המלאכים והשרפים ואופני הקודש, והקב"ה הפקיד בידו את הכוח להרוס ולבנות לעקור וליטוע כמו שכתוב "ואשים דברי בפיו ובצל ידי כיסיתין לנטוע שמים וליסוד ארץ". כשלומדים בספרי הקבלה, כמה חמור עוון לשון הרע, כמה הוא מזיק והורס בעולמות העליונים, הרי מקבלים פחד פחדים!

אם אדם יודע מעלתו וקדושתו, ויודע כי הפה קדוש קדשים, הוא יימנע מהחטא, הפה הוא קדוש מאד, והוא כלי שבו לומדים התורה הק' ובו דבקים בקב"ה, ובפה הקדוש הזה הוא מדבר לשון הרע מאוס ומטונף?! למה הדבר דומה, למי שפתח את היכל הקודש, וחלילה הכניס לתוכו מים מטונפים שאין מכניסים בעזרה מפני הכבוד. איזה בושה זו! איזו כלימה!

ולכן צריך לשנן ולחשוב ולהתבונן, להשיב אל הלב רצוא ושוב, כל יהודי די בכל אתר ואתר, יש לו נשמה גבוה מעל גבוה, למעלה למעלה, ושרוש הנשמה נמצא בעולמות קדושים אין סוף, ורק חלק קטן מהנשמה נמצא בגוף האדם, חלק גדול ממנה הוא למעלה.

וזהו שכתוב "כי חלק ה' עמו, יעקב חבל נחלתו". קוב"ה ואורייתא כחלק אחד, וכמו חבל המשתלשל מלמעלה למטה, שאם אתה מניע את קצהו כולו זז, כך כשעושים מעשה מצוה למטה מנענעים החבל למעלה ג"כ. **וכל פעולה של מצוה או חלילה להפך, לעושים בזה העולם, הרי זה משפיע טוב או ח"ו רע לכל העולמות כולם**, מנקה הארץ התחתון, בגוף התחתון הנמוך, ועד שרשה למעלה למעלה בקודש, הכל תלוי במעשה האדם.

ואמרו חז"ל רבי שמעון בן גמליאל אומר, לא יאמר אדם אי אפשי לאכול בשר בחלב, אי אפשי ללבוש שעטנז אלא אפשי ומה אעשה ואבי שבשמים גזר. למה הוא לא אוכל? כי יש לי אבא בשמים ואני רוצה לעשות את רצונו. הגמרא מספרת על רב נחמן, אשתו ילתא אמרה לו, הרי אמרו חז"ל שכל מה שאסר הקב"ה היתר דבר כנגדו שדומה לו, אסר לנו דם היתר לנו כבד שכולו דם וכן כל דבר, אסר לנו חזיר היתר לנו ראש של דג שיבוטא שטעמו כטעם החזיר. אמרה לו רוצה אני לטעום טעם של בשר בחלב! אמר רב

ההקדשה השבועית

הצמח גם אתם להקדיש
אלפי נעלים לצור הפרשה!
להצלתכם או לעיני יקרבתם?
התקשרו עכשיו: 08-61-50-208

לרמאות
ידון חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דיהה בת חוה

לרשע
בנימין בן חסיבה
אלדר בן חוה
ספיר בת עליזה
לילך בת עליזה

לחצלתות
אסף בן חיה
רוני בן דינה
אלעד בן ענוה
אלדר בן יודנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון ג'ון
סג'לת בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יולדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

בזכות כיבוד הורים

הבן שדווקא הוא שהצטייד באוצר יקר שיגן עליו, שהוא מחזיק בנכס אותו אין לאיש מאנשי העיירה, נכס רוחני אמיתי שישמור ויגן עליו בעת צרה, ויבטיח את חייו בכל התהפוכות העומדות לעבור עליו...

לימים, אותו בן סיפר את סיפורו האישי הזה בחתונת נכדו, וקרא ואמר: 'דעו לכם, שאם אני עומד כאן, שריד יחיד למשפחתי ולעיירי, הניצול היחיד ששרד את התופת ועוד זכה לעלות ארצה ולהקים משפחה לתפארת - הכל בזכות אותה חולצה שגיהצתי רק כדי לקיים את מצוותו של אבא, אותה מלאכה שהיתה תמוהה ובלתי מובנת בעיניי, ובכל זאת ביצעתיה. התברר, האוצר שנתן לי אבא - היה האוצר הטוב ביותר שבאמת הגן עליי ושמר עליי עד היום הזה!'

סיפורו המרגש של הניצול הזה, אותו כתב הרה"ג רבי ישראל ליוש שליט"א, קורא ומאיר לנו: הורים יקרים, בידכם הדבר לחנך את ילדיכם, להטמיע בהם את חשיבות כיבוד ההורים. אין כאן עניין של 'לא נעים', אין כאן עניין של טירחה. ההיפך - ככל שנגדל ונחנך את ילדינו כמה חשוב, מועיל, משפיע ומעצים כיבוד ההורים, ככל שנעניק להם את המבטא הנכון על המצוה הזו ועד כמה היא פותחת כל שערי שמיים - כך ייטב להם כל הימים!

הבה נתאמץ עוד קצת בכיבוד הורים, הבה נחשוב מה עוד נוכל להוסיף, לשפר, כיצד נוכל לכבד את הורינו טוב יותר, וכיצד נוכל להטמיע בלבבנו יותר רגשי הערכה ואהבה כלפיהם. הבה נעמיק את הקשר עם הורינו, הבה נכבד אותם בכל ליבנו, וגם נעביר את המסר לדור הבא: כיבוד הורים הוא נכס, אוצר יקר, ביטוח חיים, מפתח מאסטר בשערי שמיים. החזק בו אל תרף!

הולכים להיחגר, או במקרה הטוב - לעבוד עבודת פרך. אבא, לא חבל להשקיע עכשיו זמן בגיהוץ חולצות? לא יותר כדאי לצרור את המזוודה הקטנה, להיערך לימים הקשים הבאים עלינו? - זעק הבן מנהמת לבו...

אלא שאביו לא השיב דבר, אלא שב והורה לו לגהץ עבורו חולצה. הבן, אמון על דברי אביו, למרות תמיהתו הגדולה - ביצע לבסוף את ההוראה. הוא נטל חולצה נקיה, וגיהץ אותה למשע, לשם ולתפארת. לאחר מכן הושיט בחיבה את החולצה לאביו, שלבש אותה בארשת רגועה ונינוחה...

או אז, כשהתמיהה הגדולה עוד עמדה בחלל אך האב כבר בא על סיפוקו וקיבל את מבוקשו, נענה האב ואמר לבנו יקירי:

'ראה בני, ידעתי גם ידעתי לאן אנו הולכים, לארץ גזירה, למקום הנורא ביותר עלי אדמות - ומי יודע אם נשוב ממנו חיים. אלו מבינינו האורזים לעצמם כלי כסף וזהב ובגדים, אינם מבינים כי בתחנה הראשונה יבזו מהם הנאצים את רכושם, לא ישאירו להם דבר וחצי דבר, נכס או שיירי נכס. הכל הכל יילך לנאצים, אם לפני המוות ואם לאחריו...

לא כן אתה, בני יקירי. הותרתי לך אוצר יקר - אוצר של מצוות כיבוד הורים, תעודת ביטוח שמימית למען יאריכון ימך. חפצתי שתקיים מצוות כיבוד אב באופן הנעלה ביותר, בלי טיפת הגיון, בלי קורטוב הבנה. פשוט לכבד את אבא כי כך ציוותה תורה, כי אני משוכנע, סמוך ובטוח, שזו המפתח וזו הדרך לשמור עליך ולהגן על חייך. אוצרות של זהב ויהלומים ניתן לשדוד ולבזוז, אך פוליסת ביטוח חיים של כיבוד הורים - תעמוד ותגן עליך בכל מצב ובכל תנאי!'

האב סיים את דבריו המרגשים, ומעיניו, כמו גם מעיני בנו, זלגו דמעות התרגשות. עתה הבין

"ההכרזה היתה כקול הלמות הפטיש, שכן היהודים כבר ידעו כי בוא תבוא..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים לחוות שבת מיוחדת של פעם בחיים?

ישיבת אור דוד מזמינה אתכם להצטרף לשבת מלאה רוחניות עם הרה"ג דניאל זר ובחורי הישיבה ארוחות שף • תפילות מרוממות • חדרים ממוזגים

לפרטים נוספים חייגו
03-570-12-12
* מתאים לבחורים בגילאי 16-23

שטרי הדיוטות

האם מותר לקרוא כתב שתחת התמונה? האם מותר לתת לחתן בר מצווה מתנה בשבת?

א. אסור לקרוא בשבת כתב שתחת תמונות וציורים בשבת. גזירה שמא יקרא בשטרי הדיוטות. ומכל מקום תמונות רבנים שמחלקים לילדים בשבתות אחרי אמירת תהלים, יש להתיר בפשיטות לקרוא בהם, ואין צורך להחמיר מלהדפיס את שם הרב מאחורי התמונה.

ב. כותל או וילון שיש בו צורות חיות משונות או דיוקנאות של בני אדם של מעשים כגון מלחמות דוד וגלית, וכותבים זו צורת פלוני וזו דיוקן פלוני-אסור לקרוא בו בשבת. גזירה שמא יקרא בשטרי הדיוטות. ומכל מקום מותר להסתכל בשבת בתמונות וציורים לפרשת השבוע שמחלקים בתלמודי תורה ללמד את הילדים, כיון שהוא דרך לימוד לחבב על הילדים ולהמחיש להם את פרשת השבוע.

ג. מותר לגבאי בתי כנסת לחלק לציבור בשבת קבלות על תרומה שתרמו לבית הכנסת. ובפרט אם הוא פוגש אותם רק משבת לשבת, ובכך יש לו הזדמנות לחלק להם את הקבלות. (ובמקום שאין עירוב, יש להזכירם שלא יקחו עמהם את הקבלות לבתיהם).

ד. אסור לקרוא בשבת בעלי הגהה (הם הדפים שבהם מגיחים את הספר לפני הדפסתו) כדי לדעת את המקומות שצריך לתקן בהם את השגיאות, אבל אם כוונתו גם ללמוד בהם- מותר.

ה. מי שקיבל עליו שלא ישיח שיחה בטלה ביום שבת, אין לו לדבר כלל בדברים בטלים אפילו דיבורים ששייכים לאכילה של שבת, כגון שיושב עם בני ביתו לאכול סעודת שבת, והם משוחחים ביניהם על האוכל אם טעים הוא או אם מבושל כל צרכו, אסור לו לשוחח אתם על עניינים אלו, כיון שקיבל עליו שלא ישיח שיחה בטלה אף על פי שהוא מדת חסידות, בכל זאת נעשה עליו נדר.

ו. אף על פי שמעיקר הדין אם יושב אדם בביתו ומהרהר בעסקיו, אין איסור בדבר, מכל מקום משום עונג שבת מצוה שלא יחשוב בהם כלל, ויהא רואה בעיניו כאילו מלאכתו עשויה, ויפנה לבו מכל עסק של חול, כיון שהשעה צריכה לכך לדבק מחשבתו בקונו, לעורר אהבה ויראה בשמחה רבה, וכל שכן אם יש חשש שייגרם לו מתוך הרהור בעסקיו טרדת לב או נדנדוד דאגה, כי צריך באמת להיות השבת לאדם מנוחת שלום השקט ובטח.

ז. המנהג שנהגו להעניק מתנה מטעם הנהלת בית הכנסת לחתן הבר מצווה בשבת, יש לו על מה שיסמוך, ומכל מקום נכון יותר שגבאי בית הכנסת יזכה לו המתנה מערב שבת על ידי אחר, באופן שיגביה את המתנה, ויאמר: "אני זוכה לו לפלוני מתנה זו" (כי על ידי כן יצאה המתנה מרשות הנותן מבעוד יום). וכן יש לנהוג בכל מתנה שאדם רוצה להעניק לחבירו בשבת, שייזכה לו אותה על ידי אחר מערב שבת, ואז מותר ליתנה לו בשבת אם אין עליה תורת מוקצה. ואם לא עשב כן, יתכוון המקבל שלא לזכות במתנה אלא אחר צאת היום. וברור שבמקום שאין עירוב, אסור בהחלט להוציא המתנה ממקום למקום.

ג'י.פי.אס פנימי

מה נחשוב על הורה שישלח את בנו למכולת ולא יאמר לו מה לקנות, אבל יזהירו בחומרה: אם תקנה את מה שאני חושק שתקנה בעבורי-טוב מאוד, ואם לא תצליח לקלוע למה שאני רוצה- רע ומר יהיה גורלך!

וכי יעלה על הדעת שמישימה ברוח זו הוטלה עלינו בבואנו לעולם?! הייתכן שזו החידה שעלינו לפצח בחיינו?! לא ולא!

כשם שאיש לא ידרוש מזולתו להשחיל חוט בקצה מחט בלא לציידו בחוט ובמחט, כך לא מצפים מאתנו למלא שליחות מסוימת, בלא להעניק לנו כלים הנחוצים למילוי השליחות.

ואמנם, לקראת בואנו לעולם צויד כל אדם בכל מה שהוא צריך כדי למלא את שליחותו כאן, ועל כך אנו מברכים בכל יום בתפילת שחרית "שעשה לי כל צרכי". מה שאנו צריכים- כבר יש לנו, ומה שאין לנו - סימן שאיננו צריכים! אילו היינו צריכים דבר פלוני, היינו מקבלים אותו.

הדברים נכונים, לא רק בנוגע לכישרונות וליכולות שבהם התברכנו, אלא במידת מה גם בנוגע לחשק ולנטיית הלב המולדת שלנו. הכלים המיוחדים שלנו והחשק להשתמש בכלים אלו, הגיעו כאחד, ולא במקרה, אלא בהשגחה פרטית. מאחר שרצון הבורא יתברך הוא שנעשה כמיטב יכולתנו בכלים שבהם הוא חנן אותנו, הוא ברא בנו גם את החשק להשיג את הדבר שהוא רוצה שנעשה, את המשיכה לתחום שבו עלינו לפעול.

אם נלמד להבין את רגשותינו ונהיה קשובים לפנימיותנו ולא נדכא את נטיותינו, נזכה בעזרת ה' למלא בהצלחה את תפקידנו בעולם הזה. רעין נשגב זה מצינו ברבים מספרי חכמינו ורבותינו ז"ל, אבל היטיב לתארו בעל 'חובות הלבבות' בספרו. הנה לשונו המתוק:

"לכל אדם יש תשוקה ונטיה למקצוע או למסחר מסוים, יותר מאשר למקצועות וענפי מסחר אחרים, מפני שהאל הטביע בו אהבה וחיבה לאותו מקצוע או מסחר. וכן הוא גם אצל שאר בעלי החיים, בכל אחד הטביע ה' נטיה משלו. למשל, לחתול נתן ה' טבע לצוד עכברים, לנץ נתן ה' טבע לצוד עופות, לאיל נתן ה' טבע לצוד נחשים, וכן ישנם עופות הצדים רק דגים. וכן נתן ה' לכל מין ומין מבעלי החיים נטיה ותאוה אל אחד ממיני הצמחים ובעלי החיים, כדי שנטיה זו תהיה האמצעי למחייתו. והתאים ה' את מבנה הגוף והאברים של כל מין ומין מבעלי החיים לנטיה שלהם. למשל, לעוף הצד דגים ברא ה' פה ארוך ושוקיים ארוכות, ולאריה הניזון מדריסת חיות, ברא ה' שיניים וצפורניים חזקות, ואילו לבעלי החיים הניזונים מהצמחים לא נתן ה' כלי ציד וטרף.

"ובדומה לדוגמה זו תמצא, שכל אדם מסוגל למקצוע או מסחר מסוים, בהתאם למידותיו ומבנה גופו. ומי שמוצא במידותיו ובטבעו תשוקה אל מקצוע מסוים, וגופו מתאים אליו והוא מסוגל לסבול את היגיעה הדרושה למענו, יחזר אחר אותו מקצוע ויעשה אותו אמצעי להשגת מחייתו. ויעסוק בו ברצון, בין כשהוא מצליח בו ובין כשהוא לא מצליח בו, ולא ימאס בו גם אם לפעמים אין לו ממנו די פרנסתו, אלא יבטח באלקים שימציא לו את פרנסתו כל ימי חייו" (שער הבטחון סוף פרק ג, בתרגום 'לב טוב').

אם כן, בבואנו לפעול בעולם עלינו לשים לב לאינטואיציה שלנו ולהביא בחשבון את הנטיות הטבעיות שהשריש בנו השם מטבע הבריאה. זאת, לא רק בנוגע למקור פרנסתנו, אלא, גם בכל הנוגע ללימוד התורה ולקיום הצמוות.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

אם הייתי יודע לקרוא...

כספים... הישראלים האלו...

אפריים פנה אנה ואנה, ראה חנות לסדקית, רכש פריטים בודדים ועוד באותו היום מכר זאת במקום אחר של הכרך, יום אחר יום האיר לו המזל. מספר חודשים לאחמ"כ שכר בית מסחר במרכז העיר, כעבור שנתיים ימים היה אפי בעלים של רשת חנויות גדולה ומפורסמת.

יום אחד לפני עסקת ענק, בדבר הסכם שותפות עם חברה גדולה. ישבו הצדדים סביב שלחן עגול, ומשנתבקש אפריים לכתוב, העביר את הדף למזכירה. לאחר שנחתם העניין על הצד היותר טוב, ניגש המנכ"ל של החברה, ושאל את איל ההון בר המזל, אמור נא לי אפריים איך אדם אמיד בסדר גודל כשלך אינו יודע לכתוב? הלה חיך והשיב 'עשיר אני בזכות שאיני יודע את מלאכת הכתיבה, אם הייתי יודע לכתוב הייתי עדיין שמש'...

המסר שבסיפור: **כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים להם וגם לא לנבנים עשו וגם לא לידיעים חן** (קהלת ט, יא).

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

שוב פעם מכתב פיטורין... מה אגיד לאשתי, הרהר אפריים בוקשטיין. מה אעשה, העוד פעם אצטרך לבלות את זמני בכיתות גיליים ממעסיק למשנהו, ובשליחת קורות חיים השכם והערב.

אפי פוסע חרש חרש בין הסמטאות של ירושליים העתיקה, והנה, מוצא הוא את עצמו ניצב על יד לוח מודעות ענק כשבמרכזו שוכנת מודעה קטנה "דרוש שמש לקהילה בחו"ל, ללא צורך בניסיון, ועם הרבה מרץ"

'רבונו של תודה רבה' קרא אפריים. זה בדיוק בשבילי, אין לי ניסיון ויש לי הרבה מרץ, גם לאפריים בוקשטיין מגיע להיות בחו"ל, אמנם אני מובטל אבל יחידי סגולה כמותי מבוקשים כנראה יותר במדינת הים, בארץ לא יודעים להעריך אנשים 'עם הרבה מרץ' התרברב אפריים לעצמו.

טלפון זריז מצד אפריים הבטיח את מקומו, וכבר באותו שבוע נחת מיועדנו בעיר הגדולה ניו יורק.

לאחר שבועיים שוב היה מיועדנו מובטל, אמנם 'בעל מרץ' היה, אך לא ידע לכתוב, ובעלי הממון של אמריקה צריכים 'קבלה' כאשר הם נודבים את תרומתם, לכן החליטו שהשמש ככל הנראה רוצה להעלים

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפיי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפיי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212